

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Cob/96/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1123204908
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1123204908.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Barkovej a členiek senátu JUDr. Ivany Nevidňanskej a Mgr. Jany Brídzikovej v spore žalobcu: Staping, a.s., so sídlom Cintorínska 9, 811 08 Bratislava, IČO: 31 411 401, právne zastúpený: FAIRSQUARE advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 232 544, proti žalovanému: BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., so sídlom Rajska 15/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 725 818, o splnenie povinnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-36Cb/39/2023 - 56 zo dňa 29.02.2024, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-36Cb/39/2023 - 56 zo dňa 29.02.2024 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej ako „súd“ alebo aj ako „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. B1-36Cb/39/2023 - 56 zo dňa 29.02.2024 (ďalej len ako „napadnuté uznesenie“) návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného č.k. B1-36Cb/39/2023-36 zo dňa 24.11.2023 (ďalej aj ako „rozsudok pre zmeškanie“) zamietol.

2. Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 273, § 277 ods. 1, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“).

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal splnenia povinnosti vydať Hlavnú knihu, ako aj náhrady trov konania. O predmetnej žalobe rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ktorým uložil žalovanému povinnosť odovzdať žalobcovi v elektronickej podobe Hlavnú knihu, v ktorej ako účtovná jednotka účtoval v roku 2022, a zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Dňa 09. 01. 2024 doručil žalovaný súdu návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 1 CSP, ktorý odôvodnil tým že si svoju povinnosť uloženú uznesením Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-36Cb/39/2023 - 36 zo dňa 24.11.2023 (ďalej tiež len ako „uznesenie súdu prvej inštancie“) nesplnil z objektívneho dôvodu, ktorým je skutočnosť, že predmetné uznesenie bolo z elektronickej schránky prevzaté oprávnenou osobou, A. G.P., ktorý však nie je štatutárnym zástupcom žalovaného, a teda v tejto veci nebol ďalej nijako oprávnený konať a mal mu len túto skutočnosť oznámiť. Oprávnená osoba si však túto povinnosť nesplnila a opomenula štatutárnemu zástupcovi oznámiť doručenie uznesenia. Štatutárny zástupca žalovaného preto nemal vedomosť o povinnosti uloženej uznesením súdu prvej inštancie. V čase doručenia uznesenia súdu prvej inštancie bol štatutárny zástupca žalovaného dlhodobo

odcestovaný mimo územia Slovenskej republiky s tým, že mal zablokovaný prístup do elektronickej schránky. Na odblokovanie bolo potrebné osobne navštíviť Okresné riaditeľstvo PZ alebo jednotné kontaktné miesto, čo však štatutárny zástupca žalovaného z uvedeného dôvodu nemohol urobiť a túto návštevu vykonal až po svojom návrate v októbri 2023. Túto skutočnosť žalovaný nevedel preukázať, ale v prípade, ak by to súd považoval za potrebné navrhol, aby v tejto veci dopytoval príslušné orgány štátnej správy. Skutočnosť, že uznesenie bolo prevzaté oprávnenou osobou a nie štatutárnym zástupcom žalovaného preukazoval priloženou históriou prihlásení a správ, z ktorej vyplynulo, že v čase preberania predmetného uznesenia bol do schránky prihlásený A. G. ako oprávnená osoba.

Súd prvej inštancie po preskúmaní dôvodov uvedených žalovaným v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie mal za to, že skutočnosti uvádzané žalovaným ako ospravedliteľné dôvody nemožno považovať za relevantné ospravedliteľné dôvody, a to ani z toho dôvodu, že sa mal štatutár žalovaného „údajne“ nachádzať v zahraničí, resp. mal mať „údajne“ zablokovaný prístup do elektronickej schránky. Podotkol, že uvedené tvrdenia žalovaného neboli súdu žiadnym dôkazom preukázané a súd v tomto smere nemá vyhľadávaciu povinnosť. Súd prvej inštancie z tvrdenia žalovaného považoval za zrejmé, že L. A. G. bol ako oprávnená osoba s prístupom do elektronickej schránky žalovaného, oprávnený na prevzatie došlej elektronickej pošty. Skutočnosť, že si svoju povinnosť oznámenia voči štatutárnemu zástupcovi žalovaného „údajne“ nesplnil, nemožno taktiež považovať za ospravedliteľný dôvod. Na uvedenom nemení nič predložený výpis z histórie prihlásení do elektronickej schránky. Súd prvej inštancie zdôraznil, že vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedlňuje zmeškanie lehoty na vyjadrenie sa k žalobe, teda svoju procesnú pasivitu v spore, musí byť takej intenzity a závažnosti, ktoré mu znemožňujú podať písomné vyjadrenie z objektívnych dôvodov a je na žalovanom, aby relevantným spôsobom uvedené súdu preukázal. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno preukázania ospravedliteľných dôvodov, pre ktoré zmeškal podanie vyjadrenia v predmetnej veci, a teda neboli splnené podmienky na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 CSP, a preto návrh zamietol.

4. Proti napadnutému uzneseniu žalovaný podal dňa 26.03.2024 včas odvolanie v celom rozsahu a navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že rozsudok pre zmeškanie zruší alebo, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

Žalovaný v odvolaní namietal, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo z elektronickej schránky žalovaného síce prevzaté oprávnenou osobou, A. G., ktorý však nie je štatutárnym zástupcom žalovaného, a teda nebol v tejto veci ďalej oprávnený nijako konať a mal len túto skutočnosť oznámiť štatutárnemu zástupcovi žalovaného. Oprávnená osoba si však túto povinnosť nesplnila a doručenie uznesenia súdu prvej inštancie opomenula štatutárnemu zástupcovi oznámiť. Z tohto dôvodu štatutárny orgán žalovaného nemal vedomosť o povinnosti uloženej uznesením súdu prvej inštancie, preto ju žalovaný nemohol splniť. Poukazoval tiež na to, že v čase doručenia uznesenia súdu prvej inštancie do elektronickej schránky žalovaného bol štatutárny orgán žalovaného dlhodobo odcestovaný mimo územia Slovenskej republiky a navyše mal zablokovaný prístup do elektronickej schránky, na odblokovanie ktorého bolo potrebné navštíviť Okresné riaditeľstvo PZ alebo jednotné kontaktné miesto, čo však štatutárny orgán z tohto dôvodu mohol urobiť až po svojom návrate v októbri 2023. Poukazoval na to, že nie je v jeho možnostiach preukázať pobyt štatutárneho zástupcu v zahraničí, pobyt nebol organizovaný žiadnou cestovnou kanceláriou, ani nebol ubytovaný v oficiálnom ubytovacom zariadení. Rovnako nevedel preukázať existenciu zablokovania prístupu, preto už v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie navrhoval, aby v prípade potreby súd prvej inštancie v tejto veci dopytoval príslušné orgány štátnej správy.

5. K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril v podaní zo dňa 24.04.2024 a uviedol, že dôvody uvedené žalovaným nepovažuje za relevantné, stotožňoval sa s napadnutým uznesením a navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 359 a § 362 ods. 1 prvá veta CSP), viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Podľa § 273 CSP, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil, b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

8. Podľa § 277 ods. 1 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

9. Podľa § 277 ods. 3 CSP, návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

10. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že súd prvej inštancie uznesením č.k. B1-36Cb/39/2023 - 25 zo dňa 04.08.2023 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe žalobcu, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti a na svoju obranu pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uznesenie súdu prvej inštancie bolo žalovanému doručené dňa 14.08.2023 (č.l. 27 s. spisu). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Rozsudkom č.k. B1-36Cb/39/2023 - 36 zo dňa 24.11.2023 rozhodol súd prvej inštancie podľa § 273 CSP a uložil žalovanému povinnosť odovzdať žalobcovi v elektronickej podobe Hlavnú knihu, v ktorej ako účtovná jednotka účtoval v roku 2022, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Z ustanovenia § 277 ods. 1 CSP vyplýva pre konajúci súd možnosť zrušiť vydaný rozsudok pre zmeškanie v prípade, ak žalovaný zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe z ospravedlniteľných dôvodov. Za takýto ospravedlniteľný dôvod možno považovať zásadné prekážky, ktoré žalovanému bránili v možnosti podať vyjadrenie v súdom prvej inštancie určenej lehote k žalobe a jej prílohám. Existenciu takéhoto vážneho ospravedlniteľného dôvodu je pritom povinný tvrdiť a preukazovať žalovaný. V konaní o zrušení rozsudku pre zmeškanie súd posudzuje len to, či okolnosti uvádzané a preukazované žalovaným (ne)možno považovať za ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty na vyjadrenie k žalobe zo strany žalovaného. Príčina zmeškania lehoty na vyjadrenie žalovaným musí mať s ohľadom na povahu, nepredvídateľnosť, závažnosť, rozsah alebo z iných dôvodov aspekt ospravedlniteľnosti (k tomu viď napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS/88/2020).

12. K odvolacej námietke žalovaného, že zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe z ospravedlniteľných dôvodov, odvolací súd uvádza, že v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré žalovaný žiadal zrušiť rozsudok pre zmeškanie nemožno považovať ospravedlniteľné.

Pokiaľ žalovaný namietal, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd žalovaného vyzval na vyjadrenie k žalobe, bolo z elektronickej schránky žalovaného prevzaté oprávnenou osobou odlišnou od štatutárneho zástupcu, a táto osoba si nesplnila svoju povinnosť a štatutárnemu zástupcovi žalovaného neoznámila doručenie tohto uznesenia, odvolací súd zdôrazňuje, ako opakovane uviedol aj sám žalovaný, že uznesenie prevzala z elektronickej schránky oprávnená osoba, a teda bolo riadne doručené žalovanému. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že je internou záležitosťou žalovaného, koho určí ako osobu oprávnenú na preberanie písomností doručovaných do elektronickej schránky žalovaného, a to s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 4 písm. c) a g) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len ako „zákon o e-Governmente“), podľa ktorého „na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom, ktorý bol pridelený alebo vydaný majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a

disponovanie s elektronickou schránkou. Správca modulu elektronických schránok zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronické schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie. Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou právnickej osoby je právnická osoba, ktorej bola elektronická schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu a ak ide o elektronickú schránku právnickej osoby, osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom“. Pokiaľ však z dôvodu, že takáto oprávnená osoba danú písomnosť riadne a včas neodovzdala do dispozície štatutárneho zástupcu žalovaného, aby tento mohol vykonať úkony, na ktoré bol vyzvaný, nemožno toto opomenutie oprávnenej osoby považovať za ospravedliteľný dôvod na strane žalovaného, pre ktorý zmeškal povinnosť vyjadriť sa k žalobe v predmetnom konaní. Uznesenie súdu prvej inštancie mu totiž bolo riadne doručené aj s tým právnym dôsledkom, že mu začala plynúť súdom stanovená lehota na vyjadrenie k predmetnej žalobe. Odvolací súd mal za to, že pokiaľ uznesenie súdu prvej inštancie prebrala z elektronickej schránky žalovaného na to oprávnená osoba, žalovaný znáša riziko právnych následkov, ktoré môžu nastať pre prípad, že včas nespĺnil povinnosť uloženú riadne doručeným uznesením. Skutočnosť, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo z elektronickej schránky žalovaného prevzaté nesporne oprávnenou osobou, ktorá následne o jeho doručení neinformovala štatutárneho zástupcu (konateľku) žalovaného, tak podľa názoru odvolacieho súdu, vo vzťahu k zmeškaniu lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe nepredstavuje vážny a ospravedliteľný dôvod.

Žalovaný za ospravedliteľný dôvod zmeškania lehoty na vyjadrenie považoval aj to, že v čase doručenia uznesenia súdu prvej inštancie bola konateľka žalovaného mimo územia Slovenskej republiky a až do októbra 2023 mala zablokovaný prístup do elektronickej schránky žalovaného. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie uvádza, že zo strany žalovaného, ktorý žiadal o zrušenie rozsudku pre zmeškanie bolo potrebné, aby dôvod, pre ktorý by malo byť zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe ospravedliteľné, nielen tvrdil, ale aj preukázal listinnými dôkazmi. Žalovaný však tvrdenie, že konateľka žalovaného mala byť v čase doručovania uznesenia súdu prvej inštancie mimo územia Slovenskej republiky nijako nepreukázal, a teda nepreukázal ani svoje tvrdenie, že k údajnému odblokovaniu prístupu do elektronickej schránky žalovaného mohlo dôjsť najskôr v októbri 2023. Odvolací súd zároveň dodáva, že žalovanému bolo uznesenie súdu prvej inštancie spolu so žalobou a jej prílohami doručené dňa 14.08.2023, avšak žalovaný vyjadrenie k žalobe súdu nedoručil nielen v súdom stanovenej 15-dňovej lehote, ale ani dodatočne do rozhodnutia súdu prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie dňa 24.11.2023, hoci z vyjadrenia samotného žalovaného vyplynulo, že prekážka v tvrdenej neprítomnosti konateľky žalovaného na území Slovenskej republiky a blokácii jej prístupu do elektronickej schránky mala odpadnúť v októbri 2023. Žalovaný však ani potom neprejavil v konaní žiadnu procesnú aktivitu, nevyjadril sa k žalobe, ani nevykonal smerom k súdu žiadny iný úkon smerujúci k uplatneniu jeho procesných práv. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalovaným tvrdenú nepreukázanú neprítomnosť konateľky v Slovenskej republike v čase doručovania uznesenia súdu prvej inštancie a blokáciu jej prístupu do elektronickej schránky žalovaného do októbra 2023, nemožno považovať za ospravedliteľný dôvod, ktorý by mohol viesť k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie.

S poukazom na uvedené odvolací súd uvádza, že vychádzajúc z obsahu spisu, ale aj vyjadrenia samotného žalovaného, nemal pochybnosť o riadnom doručení uznesenia súdu prvej inštancie, žaloby a jej príloh do elektronickej schránky žalovaného dňa 14.08.2023, nakoľko tieto dokumenty boli prevzaté za žalovaného oprávnenou osobou v zmysle § 13 ods. 4 písm. g) zákona o e-Governmente, a teda žalovaný nepreukázal že si elektronickú úradnú správu nemohol prevziať objektívne z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením alebo z dôvodu, ktorý mu objektívne neznemožnil prevziať si elektronickú úradnú správu, ale také prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý ustálil, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno preukázania existencie ospravedliteľných dôvodov, pre ktoré zmeškal podanie vyjadrenia k žalobe v predmetnej veci, a teda neboli splnené podmienky na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Odvolací súd preto považoval túto odvolaciu námietku žalovaného za nedôvodnú.

13. V nadväznosti na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP a § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, odvolací súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

15. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).